

Εισαγωγή

Στο πλαίσιο σχεδίου εργασίας (project) με θέμα “ο Εαυτός μου”, με μια ομάδα παιδιών 2,5-3 ετών, αρχίσαμε να εξερευνούμε και να αναγνωρίζουμε τον εαυτό μας.

Πώς μοιάζω; Τι χαρακτηριστικά έχω; Τι μου αρέσει και τι όχι;

Ταυτόχρονα επιχειρήθηκε η επαφή με την τέχνη της Γλυπτικής μέσα από μια επίσκεψη στην Εθνική Γλυπτοθήκη.

Έτσι δόθηκε η ευκαιρία στα παιδιά να παρατηρήσουν τα αγάλματα που μοιάζουν με ανθρώπους και να διερευνήσουν το άτομο και το σώμα μέσα από μια διαφορετική μορφή τέχνης.

Μελετήσαμε τα αγάλματα και το πως μοιάζουν οι ανθρώπινες μορφές στην **τέχνη** της γλυπτικής, αξιοποιώντας έτσι την τέχνη ως εργαλείο για να εξελίξουν τα παιδιά το **λεξιλόγιό** τους, παίζοντας με τις νέες ορολογίες γλυπτό και γλύπτης, **μαθηματικές έννοιες** σχετικά με τις γραμμές και τον όγκο των τρισδιάστατων αντικειμένων, **συναισθηματικές δεξιότητες** όπως η συσχέτιση των προσωπικών εμπειριών και συναισθημάτων που προκύπτουν από τη θέασή τους. Και φυσικά να αναπτύξουν την **αισθητική τους καλλιέργεια** μέσα από αυθεντικές εμπειρίες!

Λίγα λόγια για το project

Οι ανακαλύψεις μας γύρω από το σχέδιο εργασίας «Ο Εαυτός μου» ξεκίνησαν από τη φυσική ανάγκη των παιδιών να ανακαλύψουν τον εαυτό τους και τους άλλους, να αναδειχθεί η **μοναδικότητά** του καθενός, να αρχίσουν να αντιλαμβάνονται πως είμαστε όλοι μια **ομάδα** και πως η κάθε **προσωπικότητα** μέσα σε αυτήν είναι **διαφορετική!!!**

Εκτός από τη **μορφή** και τα **όρια του σώματός** μας εξωτερικά, διερευνήσαμε με τα παιδιά τι συμβαίνει και μέσα μας, στη **σκέψη** και τα **συναισθήματά** μας!

Προσεγγίζοντας με τον τρόπο αυτό, τις έννοιες της **διαφορετικότητας** και της **ενσυναίσθησης**.

Πριν από την επίσκεψη μας στην Εθνική Γλυπτοθήκη προετοιμαστήκαμε κατάλληλα για αυτήν.

---

1. Είδαμε φωτογραφίες από το χώρο, εστιάζοντας κυρίως στα γλυπτά, και αναρωτηθήκαμε: *Άραγε με τι μοιάζουν;*

2. Ανακαλύψαμε μια συγκεκριμένη αποστολή που θα κινητοποιούσε τη δράση των παιδιών όταν θα βρισκόμασταν στο χώρο, η οποία είχε να κάνει με το ότι θα εντόπιζαν, βάση ενός παιχνιδιού, δυο συγκεκριμένα γλυπτά, κατά την ημέρα της επίσκεψης.

3. Σκεφτήκαμε τι μπορούμε και τι δεν μπορούμε να κάνουμε μέσα στο συγκεκριμένο χώρο. Καταγράψαμε τους περιορισμούς και δυνατότητες της εκδρομής μας και ήμασταν έτοιμοι να επισκεφθούμε τη Γλυπτοθήκη για να δούμε από κοντά τα έργα.

Κατά την ημέρα της εκδρομής, πριν μπούμε στον κύριο χώρο της Γλυπτοθήκης, τα παιδιά σε δύο μικρές ομάδες δημιούργησαν ένα παζλ για το κάθε γλυπτό, που θα έβρισκαν μέσα.

Αφού το παζλ ολοκληρώθηκε η εξερεύνηση ξεκίνησε....

Και οι δύο μικρές ομάδες παιδιών πέρασαν
και από τα δύο γλυπτά και
πραγματοποίησαν ακριβώς τις ίδιες
δράσεις πάνω σε αυτά!!!

Δράσεις στη Γλυπτοθήκη

Η κάθε ομάδα μαζί με την εικόνα-παζλ αναζήτησε το αντίστοιχο γλυπτό.

Πρώτο γλυπτό που βρήκαν τα παιδιά ήταν οι «Δύο κόρες», του Λάζαρου Λαμέρα.

Παρατηρώντας το στην αρχή είδαμε πως δεν μοιάζει πολύ με εμάς.

«Δες δεν έχει πόδια», «Μα τα χέρια του που είναι»;

Παρατηρώντας το γλυπτό με μεγαλύτερη συγκέντρωση τα παιδιά αναγνώρισαν δύο ανθρώπους.

«Ποιοι να είναι όμως άραγε αυτοί οι άνθρωποι»;

Στη συνέχεια προσπαθήσαμε να δημιουργήσουμε το προφίλ του συγκεκριμένου γλυπτού και καταλήξαμε στο ότι φαίνεται μια μαμά και ένας μπαμπάς.

«Είναι δύο μαζί» , «η μαμά και ο μπαμπάς» , «το παιδί τους που είναι»;

Τέλος τα παιδιά σε μια φωτογραφία του γλυπτού ζωγράφισαν αυτά που θεωρούσαν πως λείπουν από τα σώματα αυτών των κάπως πιο αφαιρετικών γλυπτών.

Το δεύτερο γλυπτό που εντόπισαν τα παιδιά ήταν
το “Bien Venue” της Βάλλυς Νομίδου.

Στο συγκεκριμένο γλυπτό απεικονίζεται ένα παιδί
να κάθεται μόνο του.

«Γιατί άραγε είναι μόνο του»;

«Τι λέτε να νιώθει»;

Τα παιδιά έκαναν διάφορες υποθέσεις σχετικά με το τι μπορεί να αισθάνεται αυτό το παιδί και κατέληξαν στο ότι νιώθει στεναχωρημένο και μόνο του.

«Φαίνεται κάτι να του λείπει», «μα που πήγαν οι φίλοι του», «δεν φοβάται που είναι μόνο του»;

Η άποψη που υπερείχε όμως ήταν: *«Του λείπει η μαμά του και ο μπαμπάς του»!!!*

Τα παιδιά πάνω σε ένα χαρτί που απεικόνιζε το γλυπτό ζωγράφισαν το καθένα με το δικό του τρόπο τι είναι αυτό που πίστευαν πως λείπει στο συγκεκριμένο παιδί.

Δράσεις μετά τη Γλυπτοθήκη

Επιστρέφοντας στο σχολείο...

Είδαμε ξεχωριστά το κάθε γλυπτό και θυμηθήκαμε όλα όσα είχαμε πει γι' αυτό.

Η **εξερεύνηση** μας **καθοδηγήθηκε** από τις υποθέσεις μας για το ποια μπορεί να είναι τα αγάλματα αυτά και αναρωτηθήκαμε πώς μπορεί να σχετίζονται μεταξύ τους

Και ξαφνικά ακούγεται η ιδέα «το ένα γλυπτό με το παιδάκι είναι μόνο του και στεναχωρημένο γιατί του λείπει η μαμά του και ο μπαμπάς του που είναι το άλλο γλυπτό»

Μέσα από αυτή την ιδέα των παιδιών, ανοίξαμε ακόμα παραπάνω την ιστορία και αρχίσαμε να αναρωτιόμαστε που να είναι η μαμά και ο μπαμπάς του παιδιού και τι θα μπορούσαμε να κάνουμε για να είναι αυτό χαρούμενο.

Έτσι σιγά –σιγά με τις ιδέες των παιδιών αρχίσαμε να στήνουμε μια κοινή ιστορία για τα δύο αυτά γλυπτά...

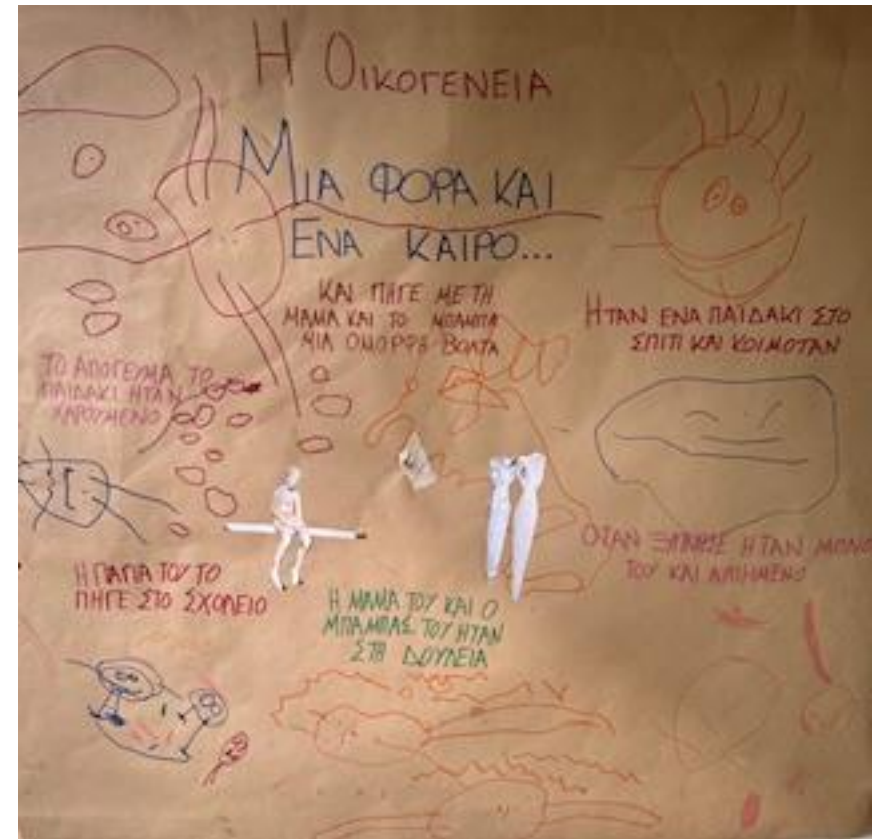
Η ιστορία μετατράπηκε σε ένα παιχνίδι, με τις σκηνές σχεδιασμένες από τα ίδια τα παιδιά δίπλα δίπλα, και ένα μετακινούμενο βελάκι, να υποδεικνύει τη χρονική σειρά, ή να δημιουργεί νέες αλληλουχίες στη διήγηση.

Το κάθε παιδί πήρε τη παιχνιδοϊστορία στο σπίτι του και του δόθηκε η ευκαιρία να παίξει και να πειραματιστεί με τη σειρά και τη πλοκή της.

Ήταν ένα ευχάριστο παιχνίδι που βγήκε από τα ίδια και τα συντρόφευσε μαζί στις Χριστουγεννιάτικες διακοπές τους.

Παράλληλες δράσεις

- Πειραματιστήκαμε με διάφορα υλικά για να δημιουργήσουμε τα δικά μας αγάλματα
- Κάναμε υποθέσεις σχετικά με την ανθεκτικότητα του κάθε υλικού
- Αναπτύξαμε τη κινητικότητα μας μέσα από παιχνίδια κίνησης (αγαλματάκια ακούνητα), ορίζοντας και οριοθετώντας έτσι το σώμα
- Μέσα από τα αγάλματα της παιχνιδιοϊστορίας προβληματιστήκαμε σχετικά με τα Δικαιώματα του παιδιού για την Παγκόσμια ημέρα Δικαιωμάτων του Παιδιού

Παιδαγωγική τεκμηρίωση

Μέσα από αυτό το άνοιγμα του σχολείου σε χώρους πολιτισμού, τα παιδιά ήρθαν σε επαφή με τη γλυπτική.

Παρατήρησαν και σύγκριναν στοιχεία των γλυπτών με τα δικά τους χαρακτηριστικά και εξοικειώθηκαν με το άτομο και τη μορφή του μέσα από ένα διαφορετικό τρόπο.

Αφήνοντας τη φαντασία τους ελεύθερη και συγκρίνοντας τα δικά τους βιώματα, μπόρεσαν να δημιουργήσουν μια ιστορία με αρχή, μέση και τέλος.

Η ιστορία αυτή έγινε παιχνίδι, με την επιλογή να αλλάζει η πλοκή και η σειρά της, εξασκώντας με τρόπο διερευνητικό τη χρονική ακολουθία, και μια σχέση λογικής συνέχειας στην εξέλιξη μιας ιστορίας.

Μέσα από όλες αυτές τις **διαθεματικές διαδικασίες** τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να εξελίξουν **δεξιότητες και νοητικές διεργασίες**. Τα **πολιτιστικά ερεθίσματα** έδωσαν αφορμή για **προβληματισμό και έκφραση συναισθημάτων**, ενώ η **βιωματική** προσέγγιση προσέφερε στον καθένα το χρόνο και το χώρο για να εκφραστεί. Τέλος, το αποτέλεσμα όλων αυτών των διεργασιών, η παιχνιδιοϊστορία, ήρθε για να ενισχύσει τη **σύνδεση σχολείου και οικογένειας**, προσφέροντας μια ανταλλαγή βιωμάτων από το σχολείο στο σπίτι, και μια πρόταση για παιχνίδι μικρών και μεγάλων μαζί, στον κοινό ελεύθερο χρόνο.

Όλη η διαδικασία σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε με την υποστήριξη και στη λογική της φιλοσοφίας του ιδιωτικού Παιδικού Σταθμού / Νηπιαγωγείου Ντίνα Καψάλη

Παιδικός Σταθμός / Νηπιαγωγείο

Ντίνα Καψάλη

Σας ευχαριστώ πολύ